

Usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 13.10.1994, sp. zn. 7 To 365/94, ECLI:CZ:KSPL:1994:7.TO.365.1994.1

Číslo: 13/1996

Právní věta: Ustanovení § 171 odst. 2 písm. a) tr. zák. poskytuje ochranu nejen řádnému výkonu pravomocného rozhodnutí, ale také výkonu rozhodnutí, které v době činu pachatele sice nebylo pravomocné, ale bylo vykonatelné - např. rozhodnutí o předběžném opatření vydané v občanskoprávním řízení, které je vykonatelné, jakmile bylo doručeno povinnému bez ohledu na to, kdy nabyde právní moci.

Soud: Krajský soud v Plzni

Datum rozhodnutí: 13.10.1994

Spisová značka: 7 To 365/94

Číslo rozhodnutí: 13

Číslo sešitu: 3

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Maření výkonu úředního rozhodnutí

Předpisy: 140/1961 Sb. § 171 odst. 2 písm. a)

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Krajský soud v Plzni ke stížnosti okresního státního zástupce v Sokolově zrušil usnesení Okresního soudu v Sokolově ze dne 6. 9. 1994 sp. zn. 4 T 43/94 a tomuto soudu uložil, aby ve věci znovu jednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Napadeným usnesením Okresní soud v Sokolově podle § 314c odst. 1 písm. a) z důvodu § 188 odst. 1 písm. b) tr. ř. postoupil trestní věc obviněného J. M. stíhaného pro trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 2 písm. a) tr. zák. Městskému úřadu v Lokti s tím, že skutek by mohl být posouzen jako přestupek.

Proti tomuto usnesení podal okresní státní zástupce v Sokolově v zákonné lhůtě stížnost.

Krajský soud v Plzni z podnětu podané stížnosti podle § 147 odst. 1 tr. ř. přezkoumal správnost napadeného usnesení i správnost řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že stížnost je důvodná.

Obžalobou okresního státního zástupce v Sokolově je obviněnému J. M. kladeno za vinu, že dne 4. 6.

1994 v době kolem 11.00 hod. v Lokti nad Ohří, okr. Sokolov, nechal prostřednictvím firmy Fénix z objektu hotelu Goethe odstěhovat vnitřní movité zařízení hotelu, a to přesto, že mu usnesením o předběžném opatření Okresního soudu v Sokolově ze dne 27. 4. 1994 sp. zn. 8 C 44/94, které bylo vykonatelné dnem doručení, tj. 2. 5. 1994, bylo zakázáno fyzicky i právně nakládat s vnitřním movitým zařízením hotelu Goethe. Tímto jednáním měl naplnit skutkovou podstatu trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 2 písm. a) tr. zák.

Jak vyplývá z trestního spisu, Okresní soud v Sokolově vydal dne 27. 4. 1994 pod sp. zn. 8 C 44/94 předběžné opatření podle § 74 odst. 1 o. s. ř., kterým obviněnému J. M. a L. M. (odpůrcům ve věci sp. zn. 8 C 44/94) zakázal fyzicky i právně nakládat s osobním automobilem značky MAZDA, SPZ SOD 89-80, a s vnitřním movitým zařízením penzionu Goethe v domě čp. 21 a čp. 22 v Lokti nad Ohří, okr. Sokolov. Toto rozhodnutí bylo odpůrcům, tedy i obviněnému J. M., doručeno dne 2. 5. 1994. K odvolání odpůrců bylo napadené usnesení zrušeno pro formální pochybení rozhodnutím Krajského soudu v Plzni ze dne 15. 6. 1994 pod sp. zn. 14 Co 328/94.

Krajský soud se neztotožnil s názorem Okresního soudu v Sokolově, že předběžné opatření není rozhodnutím soudu, které požívá ochrany zákonného ustanovení § 171 odst. 2 písm. a) tr. zák., a navíc, že v usnesení o předběžném opatření chybí poučení o jeho vykonatelnosti.

Institut předběžného opatření je institutem občanskoprávním, postup soudu při rozhodování upravuje občanský soudní řád v ustanovení § 74 a násl. Není zde stanovena povinnost soudu poučovat povinného o vykonatelnosti předběžného opatření. Jak vyplývá z ustanovení § 171 odst. 2 o. s. ř., nebyla-li v usnesení uložena povinnost k plnění, je usnesení vykonatelné, jakmile je doručeno. V daném případě se předběžné opatření stalo vykonatelným dnem 2. 5. 1994. Důvody zániku předběžného opatření (§ 77 o. s. ř.) dány nebyly. Obviněný J. M. byl proto vázán předběžným opatřením Okresního soudu v Sokolově vydaným dne 27. 4. 1994 od 2. 5. 1994, kdy mu bylo doručeno. Toto nerespektoval a zákaz v něm obsažený porušil svým jednáním dne 4. 6. 1994. Ke zrušení předběžného opatření rozhodnutím Krajského soudu v Plzni sp. zn. 14 Co 328/94 došlo až dne 15. 6. 1994, takže nejméně do 15. 6. 1994 bylo předběžné opatření vykonatelné a pro obviněného J. M. a další povinnou osobu v usnesení uvedenou i závazné.

Závěr okresního soudu, že předběžné opatření soudu není rozhodnutím soudu, které by požívalo ochrany podle § 171 odst. 2 písm. a) tr. zák., neobstojí.

Základním znakem trestného činu podle § 171 odst. 2 písm. a) tr. zák. je zmaření nebo podstatné ztížení výkonu rozhodnutí, jež se uskutečňuje mimo jiné také odstraněním věci, které se takové rozhodnutí týká. Musí jít o jednání, které způsobí, že rozhodnutí nelze vykonat buď vůbec, nebo za daleko nepříznivějších podmínek nebo s vynaložením značného úsilí. Objektem tohoto trestného činu je zájem společnosti na zajištění faktické možnosti výkonu rozhodnutí státních orgánů. Rozhodnutí soudu o předběžném opatření v občanskoprávním řízení takovým rozhodnutím nepochybně je. Trestní ochrana se přitom vztahuje nejen na výkon pravomocných rozhodnutí, nýbrž i takových rozhodnutí, která byla sice vydána, avšak nenabyla právní moci. To se týká právě předběžného opatření, které je vykonatelné dnem doručení povinnému bez ohledu na to, kdy nabylo právní moci.

S ohledem na tento závěr odvolací soud podle § 149 odst. 1 písm. b) tr. ř. napadené usnesení zrušil a věc vrátil Okresnímu soudu v Sokolově, aby o ní jednal a rozhodl. ?